

Εφημερίδα

« Κοριακάτικη Ελευθεροτυπία »

« άρθρο 110 του Συντάγματος »

11 Φεβρουαρίου 2007

Να αναθεωρηθεί η αναθεώρηση

Κερδίζει σταθερά έδαφος το αίτημα για τροποποίηση του άρθρου 110 του Συντάγματος, που αναφέρεται στη διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης και τέθηκε μέσω της «Κ.Ε.».

Της **ΝΤΟΡΑΣ ΝΤΑΪΛΙΑΝΑ**

8 βουλευτές μιλούν για την τροποποίηση του άρθρου 110

■ Ο **Ευ. Βενιζέλος** κρίνει ότι «η ίδια η αναθεωρητική διαδικασία μπορεί πράγματι να αναθεωρηθεί εφόσον διατηρούνται αλώβητα τα διαρθρωτικά της χαρακτηριστικά». Τα τρία χαρακτηριστικά που επικαλείται είναι: Η ύπαρξη προθεσμίας «ώριμου χρόνου» μεταξύ δύο αναθεωρήσεων αλλά και μεταξύ έναρξης και ολοκλήρωσης της διαδικασίας. Η συγκέντρωση αυξημένης πλειοψηφίας τουλάχιστον 3/5 στην κοινοβουλευτική φάση της διαδικασίας. Τέλος, η συμμετοχή του ίδιου του εκλογικού σώματος στην ολοκλήρωση της αναθεωρητικής διαδικασίας είτε με τη μορφή εκλογών που παρεμβάλλονται είτε με συνταγματικό δημοψήφισμα.

■ Ο **Α. Λοβέρδος**, πιστεύει ότι «η σχετική αναθεωρητική παρέμβαση πρέπει να περιοριστεί μόνο στις αρμοδιότητες της προτεινόμενης Βουλής». Και εξηγεί: Σήμερα αρμοδιότητα της προτεινόμενης Βουλής είναι να καθορίζει ποιες διατάξεις πρέπει να αναθεωρηθούν. Όπως στην πράξη έχει αποδειχθεί, τόσο το σχε-

τικό της πρότασης αναθεώρησης όσο και οι τυχούσες διατυπώσεις σχεδίων συνταγματικών διατάξεων δεν δεσμεύουν την επόμενη, αναθεωρητική Βουλή. Εδώ, ακριβώς, υπάρχει ανάγκη αναθεωρητικής παρέμβασης: Η προτεινόμενη Βουλή πρέπει να καθορίζει και την κατεύθυνση, στο πλαίσιο της οποίας θα κινηθεί η επόμενη. Η αναθεωρητική Βουλή με τις νέες ενδεχομένως πλειοψηφίες κυριαρχικά θα αποφασίζει. Εάν, όμως, αποφασίσει να υιοθετήσει τις προτάσεις αναθεώρησης που έχει υποβάλει η προηγούμενη Βουλή, τότε θα είναι υποχρεωμένη να κινηθεί μέσα στο πλαίσιο της κατεύθυνσής τους».

■ Ο ειδικός εισηγητής της Ν.Δ. στην αναθεώρηση του Συντάγματος, **Αντ. Φούσας**, θεωρεί λάθος το ότι η προαναθεωρητική Βουλή καλείται να αποφασίσει μόνο για τον αριθμό των προς αναθεώρηση διατάξεων και όχι για το περιεχόμενο ή έστω την κατεύθυνσή τους, διότι, όπως σημειώνει, «φτάνουμε στο σημείο να μην γνωρίζουν οι βουλευτές τι ψηφίζουν, ιδίως κατά την προαναθεωρητική διαδικασία και το ζήτημα γίνεται σοβαρότερο εάν κατά την πρώ-

τη ψηφοφορία λάβει άνω των 180 ψήφων μια διάταξη, οπότε κατά την επόμενη, την αναθεωρητική Βουλή, το περιεχόμενο κάθε προς αναθεώρηση διατάξεως διαμορφώνεται μονοκομματικά».

■ Ο γενικός εισηγητής της Ν.Δ. **Π. Παναγιωτόπουλος** αναφέρει ότι «οι ενστάσεις του έχουν ουσιαστικό περιεχόμενο, θεωρώ ότι δεν είναι ικανές στο σύνολό τους να μας οδηγήσουν σε αλλαγή της υφιστάμενης διαδικασίας».

■ Ο **Σ. Κοσμίδης**, του ΠΑΣΟΚ, έχει την άποψη ότι «η σημερινή πλειοψηφία της Βουλής μπορεί τεχνικά να προτείνει και να αποφασίσει την αναθεώρηση του άρθρου 110». Σημειώνει ότι «αν για την ίδια διάταξη υπάρχουν προτάσεις αναθεώρησης σε διαφορετική κατεύθυνση, αυτές πρέπει να τίθενται σε ξεχωριστές ψηφοφορίες».

■ Πρόβλημα με το άρθρο 110 διαπιστώνει και ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΚΚΕ **Αν. Σκυλλάκος** και ζητεί την αναθεώρησή του «για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα ότι μπορεί άλλα να λέγονται στην προαναθεωρητική Βουλή και άλλα να

αποφασίζονται στην επόμενη».

Οι ρυθμίσεις που προτείνει είναι δύο: Να είναι συνταγματικά κατοχυρωμένες οι προτάσεις της πρώτης Βουλής και για την δεύτερη, ως προς το περιεχόμενο των συγκεκριμένων διατάξεων. Στη δεύτερη Βουλή, να αποφασίζεται η αναθεώρηση, σε κάθε περίπτωση, με την πλειοψηφία των 180 βουλευτών.

Επιπλέον εισηγείται «να υπάρχει η δυνατότητα κατάθεσης προτάσεων για αναθεώρηση από μικρότερο αριθμό βουλευτών απ' ό,τι σήμερα».

■ Ωριμη θεωρεί την ανάγκη να αλλάξει η διαδικασία αναθεώρησης και ο πρώην πρόεδρος του ΣΥΝ **Ν. Κωνσταντόπουλος** και προτείνει: Μια Βουλή με αυξημένη πλειοψηφία των 2/3. Δύο ψηφοφορίες εντός της ίδιας Βουλής με παρεμβολή ειδικού συνταγματικού δημοψηφίσματος που δίνει νομιμοποίηση λαϊκής κυριαρχίας χωρίς εμπλοκές των εκλογών.

■ Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΣΥΝ **Φ. Κουβέλης**, ζητεί «να ανακαθοριστούν οι προϋποθέσεις που τίθενται από το άρθρο 110 έτσι ώστε να εξασφαλίσει τη σοβαρότητα που αντιστοιχεί στη σημασία της διαδικασίας και να προβλέπει κα συμμετοχή των πολιτών».

“Κυριακίσις, Γνωρίζω”
11/2/07

Σωκράτης Κοσμίδης
Βουλευτής Επικρατείας ΠΑΣΟΚ

Δύο παραδείγματα που δείχνουν την παραδοξότητα της αναθεωρητικής διαδικασίας.

Παράδειγμα πρώτο : Σκεφθείτε το άρθρο 24. Δίπλα στην πρόταση της Ν.Δ. που χαλαρώνει την προστασία των δασών να υπήρχε και πρόταση του ΠΑΣΟΚ για διεύρυνση της προστασίας.

Παράδειγμα δεύτερο, άρθρο 32, εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας. Το ένα κόμμα να πρότεινε άμεση εκλογή, το άλλο διαδοχικές ψηφοφορίες έως την εκλογή κάποιου από τη Βουλή.

Τα δύο άρθρα προτείνονται ως αναθεωρητέα με 280 ψήφους, μολονότι οι προτάσεις είναι αντίθετες εκ διαμέτρου.

Η επόμενη κυβέρνηση μόνη της μπορεί να αναθεωρήσει στη δική της κατεύθυνση, χωρίς νομικές δεσμεύσεις. Έτσι, το ένα από τα δύο κόμματα, που θα χάσει, παρέχει σήμερα στο άλλο, που θα νικήσει, τη δυνατότητα να περάσει τη δική του πρόταση. Πρόκειται για λευκή επιταγή, που αναιρεί την ανάγκη συναινετικού κλίματος στην αναθεώρηση.

Η προσωπική μου πρόταση είναι :

! Αν για την ίδια διάταξη υπάρχουν προτάσεις αναθεώρησης σε διαφορετική κατεύθυνση, αυτές τίθενται σε ξεχωριστές ψηφοφορίες. Έτσι, δεν θα υπήρχε πρόβλημα με το άρθρο 16. Η πρόταση της ΝΔ θα ψηφιζόταν από τους 165 βουλευτές της και η πρόταση του ΠΑΣΟΚ θα απορριπτόταν, εκτός αν την ψήφιζε η ΝΔ !

! Η σημερινή πλειοψηφία της Βουλής μπορεί τεχνικά να προτείνει και αποφασίσει την αναθεώρηση του άρθρου 110 Σ. που αφορά στη διαδικασία αναθεώρησης. !